

Miss narcis

Doma sem bila pri Grmon. Pisali smo se Vilman. Bilo nas je pet otrok a le trije so preživeli. Ata je fural pri Gozdnem gospodarstvu Bled na Pokljuki, mama pa je obdelovala kmetijo. Brat je ostal z ženo in štirimi otroki doma na kmetiji. Starša sta dočakala šestdeset let poroke.

Ko sem bila stara dvajset let, sem postala miss narcis. Bilo je leta 1964. Prva prireditev je bila leta 1959 ali 1960. Kandidirala so v glavnem mlada in neporočena dekleta. Takrat je bila izbrana Nuša Oman s Hrušice. Iz Rovt sva bili izbrani samo dve: Lidija Klinar in Ana Tarman. Vsa dekleta so imela doma narodne noše. Oblekle smo jih in odšle na ples v hotel Belcijan. Pripete smo imele srčke s številkami. Nosila sem številko petindvajset. Vsak je moral napisati številko in jo oddati komisiji. Zmagala je tista, ki je nabrala največ srčkov. Komisija je preštela glasove in razglasila zmagovalko in prvo ter drugo spremljevalko. Moj par je bil Peter Klinar. Po razglasitvi naju je šofer odpeljal v hotel Pošta na Jesenicah, kjer sva otvorila ples. Potem sva se vrnila na ples v Planino. V nedeljo je bil ples pred gasilskim domom. Na oder so poklicali zmagovalko in predsednik gasilskega društva mi je slovesno predal lento. Za nagrado sem dobila košaro z živili in pijačo. Vsi so se želeli slikati z mano. Po glasilski veselici so me fotografirali še med narcisami. O tem je bil leta 1964 objavljen tudi članek v Železarju.

Ana Vilman kot miss narcis leta 1964 (Ana Tarman)

Že junija istega leta sem odšla s trebuhom za kruhom v Avstrijo. Doma so mi zelo zamerili, da se kot miss narcis nisem udeleževala prireditev. Ob prihodu v Avstrijo, nisem znala nič nemško. Takrat so mnoge odšle delat v Avstrijo. Najprej sem se zaposlila v gostilni v Št. Jakobu. Nato sem delala v različnih službah, nazadnje pri kavarnarju v Celovcu. Čez nekaj let sem se vrnila in se kot natakarica zaposlila pri Gorenjki. Po razpadu Jugoslavije sem šla spet v Avstrijo, kjer sem delala v nekem hotelu. Upokojila sem se leta 2002.